

A BEKAPCSOLÓDÁS IZGALMA

Augusztus 29., szombat délután

Nagy munkát kell elvégezni, és az Úrnak munkásokra van szüksége. A misszionáriusok addig álljanak oda a munka mezejére, amíg tehetik. Az ajtók most még mindenütt nyitva állnak. A tanulók ne várják meg a tanulmányaik végét, mivel az előttünk álló évek száma kevés, és dolgoznunk kell, míg nappal van...

Értsétek meg, hogy ezzel nem az oktatás gyengítését támogatom, csak arra figyelmeztetek, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a szabályokat áthágva túl nagy hangsúlyt fektetünk a földi oktatásra. Én a keresztény tapasztalat fejlődését hangsúlyozom, mivel enélkül teljesen haszontalan az oktatás. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 416. o.

Mint népet nem oktattak ki bennünket kellően az idő rövidségére, amelyben dolgoznunk kell, és nem értjük a korunkban elvégzendő mű nagyságát. Nemsokára eljön az éj, mikor már senki sem munkálkodhat. Isten nőket hív, akik teljesen átadják, és a Szentírás tanulmányozása által előkészítik magukat, hogy az Úr művét az utolsó napokban elvégezzék. Mialatt őszintén és alázatosan odaszentelik magukat a munkának, hogy mindazt megtegyék, amit csak tudnak, mély tapasztalatra fognak szert tenni. Jobban meg fogják ismerni az igazságot, és jobban megértik majd, hogyan kell elérni a lelkeket, hogy épp akkor nyújtsanak nekik segítséget, amikor arra a legnagyobb szükség van. Most munkásokra van szükség, hogy Istenért dolgozzanak. A föld megérett az aratásra, de kevés a munkás. – *Életünk és munkánk*, 211. o.

Közel és távol vannak olyanok, nem csak fiatalok, de minden életkorban levők, akik szegénységben és szorongásban, bűnbe süllyedten és büntudattól lesújtottan élnek az életüket. Isten szolgáinak a feladata az ő felkutatásuk. Imádkozzanak velük és értük, és vezessék őket lépcsőről lépésre az Üdvözítőhöz.

Nem egyedül azok élnek nyomorúságban, nem csak azok szorulnak segítségre, akik nem ismerik el Isten követelményeit. Manapság, mikor önzés, kapzsiság és elnyomás uralkodik, a menny igaz gyermekei közül is sokan szükségét és háborúságot szenvednek. Igénytelen, nyomorúságos helyeken, nélkülözéstől, betegségtől, bűntudattól körülvéve sokan hordozzák türelmesen a terhüket. S próbálják megnyugtadni a körülöttük élő reményvesztett és bűntől lesújtott embereket. A gyülekezetek és a lelkészek sokukról alig tudnak, mégis a sötétség közepette ők az Úr ragyogó világosságai. A Mindenható különösen a szívéen viseli őket. Arra hívja fel népét, hogy legyenek segítők az ilyen emberek szükségleteinek az enyhítésére. Ahol gyülekezetünk van, szenteljünk különös figyelmet e csoport felkutatására és szolgálására. – *Bizonyságtételek*, 6. köt., 255. o.

Augusztus 30., vasárnap – Kis csoportok: Isten gondolt erre először

A Fiú az istenség megnyilatkozott teljessége. Az Úr Igéje kijelenti róla, hogy „képe a láthatatlan Istennek”. „Úgy szerette Isten e világot, hogy egyszülött Fiát adta, valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16) Itt látjuk az Atya személyiségét.

Krisztus megígérte, hogy mennybemenetele után elküldi a Vigasztalót. A Lélek az istenség teljességében kinyilatkoztatja az isteni kegyelem hatalmát mindazoknak, akik elfogadják, és hisznek Krisztusban mint személyes Üdvözítőben. A mennyei istenségnek három élő személye van; e három hatalom – az Atya, a Fiú és a Szentlélek – nevében azok, akik élő hittel elfogadják Jézust, alámerítetnek; e hatalmak a menny engedelmes alattvalóival együtt munkálkodnak, hogy a megtértek Krisztusban új életet éljenek. – *Evangelizálás*, 614–615. o.

Az összes ajándék közül a Szentlélek volt a legmagasabb rendű ajándék, akiért népe felemelése érdekében könyörgött az Atyához. Krisztus azért adta nekünk Lelkét, hogy megújító erőforrásunk legyen. Nélküle Jézus áldozata semmilyen segítséget nem jelentett volna számunkra. A gonosz hatalma évszázadok óta erősödik, és bámulatos, ahogy az emberek alávetették magukat ennek a sátáni fogságnak. Csak az istenség harmadik személyének hatalmas erejével állhatunk ellen a bűnnek, és tudjuk azt legyőzni. A Szentlélek nem korlátozott erővel jön el hoz-

zánk, hanem isteni hatalmának, erejének a teljességével. A Lélek teszi eredményessé mindazt, amit a világ Megváltója véghez vitt. A Lélek az, aki megtisztítja a szívünket. A Lélek útján a hívő ember részese lesz az isteni természetnek. Krisztus isteni hatalomként, erőként adta nekünk Szentlelkét, hogy a segítségével győzzük le a gonoszra való minden örökölt vagy szerzett hajlamunkat, és hogy az Ő egyházába bevésődjön Jézus jelleme. – *Jézus élete*, 671. o.

Akik keresztyén életük kezdetén az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére keresztelkednek meg, nyilvánosan kijelentik, hogy elfogadták a hívást: „Menjetek ki közülük, szakadjatok el tőlük, tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket. És leszek nektek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.” (...)

Akik keresztség által kötnek szövetséget az Atyával, engedelmeskedjenek az intésnek, nem felejtve el, hogy fiainak és lányainak pecsételte el őket az Úr. A mindenható és mindenütt jelenlevő Atya, Fiú és Szentlélek fogadja be azt, aki igazán szövetségre lép Istennel. Ők jelen vannak minden keresztségen, és fogadják a megkereszteltet, akik lemondtak a világról, és befogadták Krisztust lelki templomukba. A megkeresztelt belépnek Isten családjába, és nevüket bejegyzik a Bárány életkönyvébe. – *A Te Igéd igazság*, 6. köt., 1075. o.

Augusztus 31., hétfő – Kis csoportok a Szentírásban

Múvének igazgatása érdekében Isten részletes utasításokat adott Mózesnek. Utasította Mózeset, hogy válasszon maga mellé tanácsosokat, könnyítsen a terhein. Jethró által küldte el az üzenetét: „Most azért hallgass az én szómra, tanácsot adok neked, és az Isten veled lesz. Te légy a népnek szószólója az Isten előtt, és te vidd az ügyeket Isten elébe. És tanítsd őket a rendeletekre és törvényekre, és add tudtukra az utat, amelyen járniuk kell, és a tennivalót, melyet tenniük kell. És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést, és tedd közöttük előljárókká, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké. Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgy, hogy minden nagyobb ügyet teelődbe hozzanak, minden csekély dolgokban pedig ők ítéljenek, így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák. Ha ezt cselekszed, és az Isten is parancsolja neked, megállhatsz, és az egész nép is helyére jut békességben.”

Ez a tanács nekünk szól. A felelős férfiak szívleljék meg. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 340–341. o.

Az őskeresztény gyülekezetekben fenntartott rend képesítette őket, hogy fegyelmezetten és szilárdan, Isten fegyverzetével felövezve haladjanak előre. A hívők csoportjai, noha nagy területeken voltak szét-szórva, valamennyien egy test tagjait képezték. Egy akarattal és egyetértésben munkálkodtak. Ha valamelyik helyi gyülekezetben – mint később Antiókiában és máshol – nézeteltérések voltak, nem okoztak szakadást közöttük, mert a legfőbb tanácstestület, amely a különböző helyi gyülekezetek küldötteiből alakult, dolga volt a viszály elsimítása. A testület felelősségteljes irányítása pedig az apostolok és vének feladata közé tartozott. Ily módon sikerült szembeszállniuk Sátán mesterkedéseivel, a messze fekvő gyülekezeteket megóvniuk és egységes eljárásukkal az ellenség terveit megghiúsítaniuk. – *Az apostolok története*, 95. o.

Isten azt szeretné, hogy népe ébredjen fel, és végezze a rá háruló munkát. Nem csak a lelkész feladata figyelmeztetni a világot. A gyülekezet laikus tagjai is vegyék ki a részüket a lélekmentés munkájából... Szervezzenek lélekmentő csoportokat. A tagok látogassák meg a szomszédokat, és nyissák meg előttük a Szentírást. Lehet, hogy némelyeknek a „sövényekhez” kell kimenniük dolgozni, hogy bölcs tervek által mindenütt hirdessék az igazságot.

Ha kitartunk a munkában, egyre több bölcsességet kapunk, és sokan megláthatjuk majd lélekmentő munkánk gyümölcseit. A megtértek pedig maguk is fognak másokat tanítani. Ezáltal kerül elhíntésre nagyon sok helyen a mag, és az igazság mindenkihez eljut. – *Medical Ministry*, 313. o.

Szeptember 1., kedd – Szolgálatra szervezeten

Minden nagyvárosban szervezett, fegyelmezett csapatok legyenek jelen, de ne csak egy-két személy, hanem sokan dolgozzanak...

Megmutatták nekem, hogy a nagyobb városokban nem volt kellően megszerveve a lélekmentés, és a módszerek sem voltak olyan hatékonyak, mint más, kevesebb világossággal rendelkező egyházaknál. Miért van ez így? (...)

Nagyobb figyelmet kell fordítani a misszionáriusok kiképzésére, és hangsúlyozni kell, hogy a nagyvárosokban fognak dolgozni. A szolgálattevők minden csoportját irányítsa rátermett vezető, és folyton emlékeztessék a munkásokat, hogy a szó legnemesebb értelmében véve legyenek misszionáriusok. Bölcs vezetés mellett egy ilyen szervezett munka nagy áldásokat vonhat maga után. – *Medical Ministry*, 300–301. o.

Két főből álló csoportokat szervezzenek, úgy dolgozzanak Krisztus Lelke által és az Ő terveit követve. Az Úr még akkor is gondoskodni fog művéről, ha Júdások férkőznek a munkások közé. Angyalai előttük járnak, és utat készítenek nekünk. Minden városnak meg kell hallania a bizonyágtevés üzenetét, és emberek ezrei kell megismerjék az igazságot. Ébresszétek fel a gyülekezeteket, és a világhosszúságot emeljétek ki a véka alól. – *Medical Ministry*, 303. o.

Különleges munkát kell végezni ott, ahol emberek járnak-kelnek. Jézus Krisztus Kapernaumban munkálkodott, mivel ott nagyon sok átutazó szakította meg útját.

Krisztus ott kereste meg az embereket, ahol voltak, így tárta eljűk országának nagy igazságait. Helyről helyre járva áldotta és vigasztalta meg a szenvedőket, gyógyította meg a betegeket. Ez a mi feladatunk is. Kis csoportok induljanak el végezni azt a munkát, amit a Megváltó a tanítványaira bízott. Miközben mint evangélisták dolgoznak, meglátogathatják a betegeket, imádkozhatnak értük, szükség esetén pedig felkínálhatják nekik a természet nyújtotta kezelési módszereket. – *Counsels on Health*, 500–501. o.

Sürgessük a tapasztalati vallás szükségességét azok előtt, akik elfogadták az igazság elméletét. A lelkészek tartsák magukat Isten szeretetéhez, és aztán hangoztassák a gyülekezeti tagoknak az egyéni megszentelődés és a személyes megtérés fontosságát. Mindenki tegyen szert saját lelki életre. Hódolattal fogadjuk be Krisztust a szívünkbe, az Ő lelkülete uralja az érzéseinket, mert ha nem, akkor hitvallásunk értéktelen, állapotunk pedig rosszabb lesz, mintha sohasem hallottunk volna az igazságról.

Úgy készítsük elő az igazságokat elfogadó csoportokat, hogy a gyülekezet virágzását biztosítsuk. Bízunk meg valakit egy-egy hétre vagy

hónapra, majd mást néhány hétre. Így más-más személyeket vonhatunk be a munkába. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 619. o.

Szeptember 2., szerda – Kis csoportok az újszövetségben

Korinthusba érkezése után [Pál] nemsokkal „egy Akvilla nevű, pontuszi származású zsidóra talált, ki nem régen jött Itáliából, és feleségére, Priscillára”. Ők „azonféle mívesek voltak”, mint ő. Klaudius rendeletére, hogy minden zsidónak el kell hagynia Rómát, került Akvilla és Priscilla Korinthusba, ahol mint sátorkészítők telepedtek le. Pál tudakozódott utánuk. Amikor megtudta, hogy istenfélők, és igyekeznek kerülni az őket körülvevő helytelen befolyásokat, hozzájuk ment, „náluk maradt, és dolgozott... Vetekedvén pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekeztek mind a zsidókat, mind a görögöket meggyőzni.” (Csel 18:2–4) – *Az apostolok története*, 349. o.

Induljanak el együtt ketten vagy többen az evangelizációs munkában! Látogassák meg az embereket, imádkozzanak, énekeljenek velük, tanítsák őket, magyarázzák a Szentírást, és szolgáljanak a betegeknek! Egyesek könyvevangélistaként tarthatják fenn magukat, mások pedig, az apostolhoz hasonlóan, valamilyen kézművességet vagy egyéb munkát végezhetnek. És miközben munkájukat végezve felismerik a tehetlenségüket, alázatosan Istenre támaszkodva lesz áldott tapasztalatokban részük. Az Úr Jézus jár előttük, és mind a gazdagok, mind a szegények között pártfogóra és segítségre találnak...

Az egész világon szükség van a kegyelem követeire. A keresztyén családok hivatása, hogy elmenjenek a sötétségben tévelygő lakóközösségekbe, külföldi területekre, hogy megtudják, mire van szükségük embertársaiknak, és a Mester ügyéért munkálkodjanak. Ha ilyen családok telepednének le a föld sötét helyein, a lelki sötétségben élő emberek között, és Krisztus életét sugároznák, milyen nemes munka valósulhatna meg! – *A nagy Orvos lábnyomán*, 154–155. o.

Pál, több elkerülhetetlen késleltetés után, végül megérkezett Korinthusba. A múltban ez a város tengernyi aggodalmas munkálkodásának, egy ideig pedig mélységes nyugtalanságának és bánatának volt a színhelye. A régebbi hívek közül sokan nagy szeretettel tekintettek fel rá, hiszen általa jutott el hozzájuk az evangélium világossága. Miután

üdvözölte ezeket a tanítványokat, és látta hűségük és buzgalmuk bizonyítékait, Pál örült, mert korinthusi munkálkodása nem volt hiábavaló.

A korinthusi hívek, akik egykor annyira hajlamosak voltak, hogy szem előtt tévesszék magasztos hivatásukat Krisztusban, megerősödtek, és krisztusi jellemet fejlesztettek ki. Szavaik és tetteik Isten kegyelmének átalakító erejét bizonyították; a pogányság és a babonák központjában hatalmas erőt jelentettek a jóra. Szeretett társai és e hűséges hívek között az apostol sanyargatott és aggódó lelke nyugalmat talált. – *Az apostolok története*, 372. o.

Lukács így folytatja: „Szombatnapon kimentek a városon kívül egy folyóvíz mellé, hol az imádkozás szokott lenni; és leülvén beszélgettek az asszonyokkal. És egy Lídia nevű Thiatira városbeli bíboráros asszony, ki félté az Istent, hallgatott reánk. Ennek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyelmezzen azokra, amiket Pál mondott.” (Csel 16:13–14) Örömmel elfogadta az igazságot, háznépével együtt megtért és megkeresztelkedett. – *Az apostolok története*, 212. o.

Szeptember 3., csütörtök – A kis csoportok dinamikája

Krisztus magához hívta a tizenkettőt, és megparancsolta, hogy kettesével járják be a városokat és a falvakat. Senkinek sem kellett egyedül mennie, hanem testvér a testvérral, barát a baráttal társulhatott. Így segíthették és bátoríthatták egymást, együtt tanácskoztak és imádkoztak. Egyiknek az erőssége a másiknak gyengeségét egészítette ki. És így küldte ki később a hetven tanítványt is. A Megváltó szándéka az volt, hogy az evangélium hírnökei ekképpen társuljanak. Napjainkban az evangelizációs munka sokkal sikeresebb lenne, ha ezt a példát követnénk. – *Jótekonyság*, 61. o.

Gyülekezeteink azzal a reménnyel dolgozzanak a lelki szántásban, hogy idővel aratni fognak... A talaj kemény, mégis fel kell törnünk az ugart, elvetnünk az igaz tettek magját. Isten által szeretett tanítók, meg ne torpanjatok, mintha kételkednétek, hogy elvégezzétek a munkát, mely aszerint növekszik, amint végzitek. Ne lankadjatok, és a kedvetek se veszítsétek el. Akik könnyek közt vetnek, örömmel aratnak majd. „Istennek vagyunk ugyanis munkatársai, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.” Ne feledjétek, hogy nem bízhattok magatokban.

Nemcsak azért kell imádkoznunk, mint még soha, hogy küldjön munkásokat az aratás hatalmas területére, hanem hogy világosan megértsük az igazságot, hogy amikor az igazság hírnökei eljönnek hozzánk, el tudjuk fogadni az üzenetet, és tisztelni tudjuk a hírnököket is. – *Bizonyáságtételek*, 6. köt., 420. o.

Tartsunk imaórákat, kérjük az Urat, nyisson utat az igazság előtt, hogy behatolhasson az erődített állásokba, ahol Sátán felállította a trónját, és Ő oszlassa el az árnyékot, melyet az ellenfél azok útjára vetett, akiket igyekszik megcsalni és elpusztítani. Mienk a biztosíték: „Igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.” (Jak 5:16)

Kérjük meg a testvéreinket, hogy imádkozzanak azokért, akikért fáradozunk, hozzuk a gyülekezet elé őket mint könyörgésünk tárgyait. A gyülekezet tagjainak pontosan arra van szükségük, hogy eltereljék a figyelmüket a kicsinyes nehézségeikről, és átérezzék a személyes felelősséget, a halálra készek szívükön való személyes hordozását. Válaszlatok magatoknak más, majd megint más valakit. Kérjétek naponta Isten irányítását, vigyetek mindenkit az Úr elé, és fáradozzatok isteni bölcsesség szerint. Ha ezt teszitek, Ő nektek adja Szentlelkét, hogy meggyőzze és megtérítse őket. – *Bizonyáságtételek*, 6. köt., 80. o.

Ha sokan vannak egy gyülekezetben, alakuljanak kis csoportok, hogy ne csak az egyház tagjaiért, hanem a hitetlenekért is munkálkodjanak. Ha egy helyen csak ketten vagy hárman vannak, akik ismerik az igazságot, alakuljanak munkálkodó csoporttá. Tartsák meg töretlenül az egység kötelét, szeretetben és egyetértésben tartsanak össze, bátorítva egymást, hogy előre haladhassanak, és így mindenki a másik segítségéből nyerjen bátorítást és erőt. Tanúsítsanak krisztusi megbozcsátást és türelmet, ne szóljanak sürgető, türelmetlen szavakat, használják fel a beszéd képességét, hogy egyik a másikat építse a legszenzibb hitben. Munkálkodjanak keresztény szeretetben azokért, akik a nyájon kívül vannak... Amint dolgoznak, és Krisztus nevében imádkoznak, a számuk is növekedni fog. – *Maranatha*, 38. o.

Szeptember 4., péntek – További tanulmányozásra
Az evangélium szolgálói, „A titkos ima” című fejezet.